

Cod ECLI ECLI:RO:CACLJ:2017:050.006160
ROMÂNIA
CURTEA DE APEL CLUJ
SECȚIA A III-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
Dosar nr. 930/33/2017

DECIZIA CIVILĂ NR. 6160/2017

Ședința publică din data de 06 Decembrie 2017

Instanța constituită din:

PREȘEDINTE Delia Marusciac

Judecător Floarea Tămaș

Judecător Alexandrina Amalia Marin

Grefier Daniela Chirilă

Pe rol soluționarea contestației în anulare formulată de reclamantii **NACU MARIANA**, CRĂCIUN SILIVAN și GAGEA MAXIM împotriva deciziei civile nr. 3042 din 21.09.2017 pronunțată în dosarul nr. 1369/112/2014 al Curții de Apel Cluj, în contradictoriu cu pârâții MUNICIPIUL BISTRIȚA PRIN PRIMAR, PRIMĂRIA MUNICIPIULUI BISTRIȚA, PRIN PRIMAR și CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI BISTRIȚA, având ca obiect - anulare act emis de autorități publice locale - HCL Bistrița nr. 136/2013.

Pentru acest termen de judecată întregirea completului de judecată **2R** se face prin participarea doamnei judecător Marin Alexandrina-Amalia, înscrisă pe prima poziție din cuprinsul planificării de permanență în materia litigiilor de contencios administrativ și fiscal, ca urmare a încuviințării declarației de abținere formulată de doamna judecător Iarina-Ioana Prelipceanu.

La apelul nominal, făcut în ședință publică, se prezintă intimații-pârâți prin consilier juridic Cincea Dumitru-Matei, care depune la dosar delegație de reprezentare, lipsind contestatorii.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință care învederează instanței următoarele:

Procedura de citare este legal îndeplinită, în condițiile art. 165 NCPC.

Contestația în anulare este legal timbrată, cu taxă judiciară de timbru în valoare de 100 lei, conform dovezii depusă la fila 7 din dosar.

Prin Serviciul Registratură, la data de 29.11.2017 intimații-pârâți au depus întâmpinare, iar la data de 04.12.2017 contestatorii au depus note scrise.

Fiind pus în discuție aspectul de competență reprezentantul intimaților apreciază că prezenta instanță este competentă să soluționeze contestația în anulare.

Curtea, în temeiul art. 96 C. pr.civ., raportat la dispozițiile art. 131 C.pr.civ., art. 21 din Constituție și art. 503 și următoarele C.pr. civ. constată că este competentă general, material și teritorial să judece pricina.

În condițiile art. 237 al. 1 C. pr.civ. instanța declară deschisă cercetarea judecătorească.

Față de conținutul notelor scrise depuse de contestatori reprezentantul intimaților relevă că prin aceste note reclamantii parțial răspund apărărilor intimaților și parțial aduc motive noi, care în condițiile art. 506 N.C.pr.civ. nu pot fi primite decât în termen de 15 zile de la comunicarea hotărârii contestate. Prin urmare solicită a fi omise de instanță la soluționarea cauzei.

Cu privire la acest aspect Curtea urmează să îl analizeze cu prilejul soluționării cauzei, respectiv în ce măsură susținerile reprezentantului intimaților se justifică sau nu.

Reținând că nu există alte cereri de formulat sau excepții de invocat, instanța declară închisă cercetarea judecătorească și face aplicarea dispozițiilor art. 244 și art. 392 C.pr.civ., în sensul că declară deschise dezbaterile.

Apărătorul intimaților solicită respingerea contestației în anulare ca neîntemeiată, pentru considerentele arătate în întâmpinare, arătând că nu există un motiv real de admitere a contestației, prin care se solicită de fapt o reanalizare a recursului, ceea ce nu este admisibil.

Unul din motivele contestației se referă la reținerile instanței din pagina 2 a deciziei, însă acolo instanța de recurs doar a citat susținerile recurenților, fără a exista o contrarietate în motivarea deciziei. Și la judecarea recursului reclamantii au depus note de ședință cu motive peste termenul prevăzut de lege și prin urmare acele motive în mod legal nu puteau fi avute în vedere de instanță.

Apreciază că decizia pronunțată de Curtea de Apel Cluj este legală și temeinică și se impune a fi menținută și depune la dosar concluziile scrise și întâmpinarea formulate în dosarul de recurs.

Curtea, raportat aspectele evocate de părțile prezente și la actele dosarului, în condițiile art. 394 N.C.pr.civ. declară închise dezbaterile și reține cauza în pronunțare.

C U R T E A :

Prin sentința civilă nr. 87/03.02.2017, pronunțată de Tribunalul Bistrița-Năsăud în dosarul nr. 1369/112/2014 s-a respins ca nefondată acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamantii NACU MARIANA, CRĂCIUN SILIVAN și GAGEA MAXIM, în contradictoriu cu pârâții MUNICIPIUL BISTRIȚA prin PRIMAR, PRIMĂRIA MUNICIPIULUI BISTRIȚA, prin PRIMAR, CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI BISTRIȚA.

Prin decizia civilă nr. 3.042 din data de 21 septembrie 2017, pronunțată în dosarul nr. 1369/112/2014 al Curții de Apel Cluj, s-a respins recursul declarat de recurenții Nacu Mariana, Crăciun Silivan și Gagea Maxim, împotriva sentinței civile nr. 87 din 03.02.2017 pronunțată în dosarul nr. 1369/112/2014 al Tribunalului Bistrița-Năsăud, pe care o menține în întregime.

Pentru a pronunța această hotărâre, instanța de recurs a reținut că, recurenții își întemeiază recursul pe motivul de casare prev. de art.488 pct.7 C.pr.civ., constând în aceea că sentința civilă recurată a fost pronunțată cu încălcarea autorității de lucru judecat a deciziei 3905/2011 pronunțată în dosarul 8117/112/2010.

Prin această decizie s-a respins recursul împotriva sentinței civile 409/2011 a Tribunalului Bistrița-Năsăud, sentință prin care s-a admis acțiunea formulată de reclamantii aceeași cu actualii recurenți și s-a dispus anularea HCL 151/2010 a Consiliului Local Bistrița care prevedea aprobarea variantei ocolitoare Bistrița Sud și includerea acestei variante în planul de urbanism general.

Prin sentința recurată în actualul dosar s-a respins acțiunea formulată de reclamantii împotriva anulării în parte a HCL 136/2013 în ceea ce privește prevederile sale referitoare la varianta de ocolire Bistrița Sud și obligarea Consiliului Local al Municipiului Bistrița la emiterea unei HCL prin care să se elimine varianta de ocolire Bistrița Sud prin PUG-ul aprobat.

Invocarea autorității de lucru judecat s-a realizat prin acțiunea introductivă fiind deci antamată și cu ocazia soluționării fondului cauzei însă s-a apreciat întemeiat că reclamantii se raportează la o altă variantă decât cea aprobată în prezentul dosar neputând fi vorba de vreo identitate de obiect și cauză între litigiul prezent și cel tranșat în dosarul 8117/112/2010 prin sentința civilă 409/2011 a Tribunalului Bistrița-Năsăud rămasă irevocabilă.

Curtea observă că sentința civilă 83/2016 pronunțată de Tribunalul Bistrița-Năsăud și decizia civilă 817/2016 a Curții de Apel Cluj se referă la alt act administrativ ,alte efecte produce actul administrativ din acest dosar și se relevă lipsa identității dintre cele două trasee analizată prin expertiza tehnică administrată.

Recurenții au mai susținut încălcarea dreptului de proprietate garantat prin prevederile constituționale însă în condițiile în care amplasamentul exact nu a fost stabilit nu se poate pretinde această încălcare. Pe de altă parte, în cazul afectării de către varianta de ocolire a municipiului Bistrița a terenurilor recurenților reclamantii, aceștia urmează să fie expropriați pentru utilitate publică și să primească despăgubirea reprezentând echivalentul valoric al terenului alocat lucrărilor de construcție. Desi s-a susținut că includerea variantei ocolitoare în planul urbanistic reprezintă o expropriere ,în concret nu s-a ajuns la etapa respectivă ,studiul fiind în faza de fezabilitate.

Așa cum rezultă din Hotărârea Consiliului Local al Mun. Bistrița nr. 5/28.01.2010, Planul Urbanistic Zonal „Zona Codrișor- etapa a II-a” menține, pădurea Codrișor ,în extravilanul localității nefiind supusă regimului juridic reglementat de art.71, alin.(1) din O.U.G. nr.195/2005, și nu se înscrie în tipurile de spații verzi enumerate la art.3 din Legea nr.24/2007.

Referitor la avizul Ocolului Silvic, recurenții invocă neinformarea membrilor Consiliului Local Bistrița privitor la amenajamentul silvic însă aceste argumente nu au relevanță din perspectiva motivului de nelegalitate invocat de recurenți. Astfel, s-a arătat în mod corect de către tribunal că legalitatea avizului de mediu a fost analizată și confirmată prin sentința civilă 83/2016 și decizia civilă 877/2016. De asemenea, Ocolului Silvic al Municipiului Bistrița a emis aviz favorabil la adoptarea HCL 136/2013.

În ceea ce privește încălcarea principiului imparțialității prin faptul că instanța de fond s-a aplecat doar în susținerea formulărilor și reținerii înscrisurilor depuse de către pârâtă, Curtea a apreciat că luarea în considerare a argumentelor uneia din părți și înlăturarea argumentelor părții recurente s-a făcut motivat, instanța arătând de ce susținerile reclamantilor nu sunt fondate, în urma analizei de legalitate a actului administrativ atacat.

Prin urmare, în conformitate cu prev.art.496 C.pr.civ., Curtea a respins recursul declarat de reclamant și va menține în totalitate sentința civilă atacată.

Împotriva acestei decizii, contestatorii NACU MARIANA, CRĂCIUN SILIVAN și GAGEA MAXIM au formulat contestație în anulare, solicitând instanței admiterea acesteia și rejudecarea recursului.

În motivarea contestației, întemeiată pe dispozițiile art. 503 C.pr.civ. s-a arătat că prin decizia contestată nr. 3042/2017 a fost respins recursul formulat de către reclamantii prin săvârșirea de către instanță a unei erori materiale și omisiunea cercetării unui motiv de casare.

Astfel, în motivarea deciziei la pag.nr. 8 instanța reține: „Invocarea autorității de lucru judecat s-a realizat prin acțiunea introductivă fiind deci antamata și cu ocazia soluționării fondului cauzei însă s-a apreciat întemeiat că reclamantii se raportează la o alta varianta decât cea aprobată în prezentul dosar neputând fi vorba de vreo identitate de obiect și cauza între litigiul prezent și cel tranșat în dosarul 8117/112/2010 prin sentința civilă 409/2011 a Tribunalului Bistrița-Năsăud rămasă irevocabilă.”

Or, această reținerea instanței de recurs este o eroare materială, eroare ce a dus la soluția dată prin respingerea recursului. S-a reținut în mod eronat, ca susținerea pârâtelor-intimate prin toate înscrisurile și probele administrate în dosarele 583/112/2013, respectiv 1369/112/2014, să fie pusă în sarcina reclamațiilor-recurenți.

Prin cererea de recurs și prin toate înscrisurile și probele depuse în prezenta cauză și în dosarele atașate cauzei reclamantii-recurenți au susținut identitatea de traseu.

Chiar instanța de recurs la pag. nr. 2 a deciziei nr. 3042/2017 în motivare arată: „Consideră regretabilă și reținerea instanței și din aspectul interpretării rezultatului final al expertizei, (expertiză introdusă din oficiu în dosarul nr. 5839/112/2013, la fel ca și intervenienții forțați, pârâtele în cauză), rezultat care este în neconcordanță cu încheierea ședinței din data de 11.12.2015 (Anexa nr. 3-la dosar 5839/112/2013-fila nr. 643).

Este de neînțeles constatarea Tribunalului Bistrița-Năsăud „, în același sens, al lipsei unei identități pe tot parcursul traseului este și concluzia expertului judiciar Pâslaru Adrian” deși în ședința din 11.12.2015, lucru consemnat în încheiere, expertul a susținut că cele 2 trasee sunt identice”

Raportând sensul dat de legiuitor noțiunii de „eroare materială” se constată și trebuie reținută, greșeala materială a instanței de recurs în dezlegarea pricinii, săvârșită prin confundarea elementelor și datelor materiale importante ale cauzei, ea este evidentă în raport cu datele existente la dosarul cauzei la data pronunțării deciziei.

O altă eroare materială săvârșită de către instanța de recurs se regăsește în încheierea ședinței din data de 14.09.2017 (redactată și postată pe portalul Curții de Apel Cluj odată cu decizia și nu în termenul prevăzut de lege, numerotarea filelor dosarului probează acest lucru), unde la pag. 1 fila nr. 119 la dosarul cauzei, se arată: „, Recurentul Crăciun Silivan depune la dosar note scrise și copia deciziei nr. 3905/2011 pronunțată de Curtea de Apel Cluj - Secția a II-a civilă, de contencios administrative și fiscal, pe care le comunică și reprezentantului intimaților.”

Prin intervenția sa la data de 14.09.2017, Crăciun Silivan a susținut că de la dosarul cauzei lipsește dosarul 8117/112/2010, încălcate fiind prevederile art. 84 alin. 2 și art. 95 alin. 3 din hotărârea nr. 1375/2015 ce aprobă Regulamentul de ordine interioară a instanțelor judecătorești), nefiind îndeplinite condițiile necesare studierii tuturor documentelor cauzei în darea unei soluții conforme adevărului, moment în care d-ul președinte de complet, după confruntarea celorlalte două doamne judecătore, a reținut că hotărârea și decizia dosarului în cauză sunt probe suficiente la dosar.

Din numerotarea filelor dosarului, filele 81-87 conțin notele scrise și anexa, nu și decizia nr. 3905/2011, reținerea din încheiere fiind o eroare materială.

La pct. B din motivarea contestației, contestatorii au susținut că interpretat gramatical, morfologic și sintactic textul legal al art. 503 alin.2.3 din Noul Cod de Procedură Civilă, conduce la

concluzia, că, instanța de recurs, respingând recursul, a analizat doar o parte din motivele de casare invocate în cererea de recurs ceea ce constituie temei în exercitarea contestației în anulare.

Prin referire la încălcarea dreptului de proprietate, instanța de recurs îmbrățișează susținerile pârâtelor-intimate: „(Deși a susținut că includerea variantei ocolitoare în planul urbanistic reprezintă o expropriere, în concret nu s-a ajuns la etapa respectivă, studiul fiind în faza de fezabilitate, motiv pentru care, odată cu întâmpinarea pe care o va formula pârâtele-intimate, vă rugăm să dispuneți ca acestea să depună la dosar studiul de fezabilitate efectuat pentru PUG adoptat prin HCL 136/2013, aceasta deoarece ele susțin și instanța a reținut că proiectul Varianta de ocolire Bistrița 2 Sud se află în această etapă, adică a studiului de fezabilitate. Legislația ce reglementează exproprierea (etapă ce afectează transferul de proprietate) prevede dreptul de preemțiune al expropriatului de a reintra în posesia imobilului expropriat, după o perioadă de 1 an, în cazul neîncheierii lucrărilor la proiectul de utilitate publică, la aceeași valoare ce a fost stabilită în expropriere.

Și în dosarele anexate, CNADNR a depus la dosarul nr. 5839/112/2013, la fila nr. 636, CD-ul cu lucrarea integrală, fără avize și acorduri. Contractul dintre CNADNR și IPTANA (Asistență tehnică pentru elaborarea SF, PT, detalii de execuție și documentații de atribuire pentru variantele de ocolire Bistrița,...) a fost închis la data de 30.12.2013, de unde reiese că nu au mai fost efectuate lucrările PT, detalii, etc. și deci susținerea pârâtelor intime și reținerea instanței de recurs nu mai are obiect. Contractul avea termen 13 luni respectiv mai 2009-iunie 2010, prelungit prin acte adiționale, a fost predat așa cum am arătat la 30.12.2013. Beneficiarul nu mai prezintă interes pentru acest traseu, aspect arătat în anexele cererii de recurs, a actelor depuse în prezenta cauză.

Studiu de fezabilitate, așa cum rezultă din CD-ul depus de către CNADNR, a fost efectuat pentru traseul variantei ocolitoare Bistrița 2 Sud, pe suprafețele ambelor unități administrative teritoriale, Bistrița respectiv comuna Livezile, studiu cu traseu identic cu cel din dosarul 8117/112/2010.

Regretabil este că atât instanța de fond cât și instanța de recurs nu au studiat lucrarea la care face referire și nu se face nici o reținere la ea, tocmai la proba cheie a cauzei în litigiu, se arată.

Dacă se susține un alt traseu (conform documentelor strategice adoptate, un proiect local) și acesta este reținut de către instanță în darea soluției, acesta trebuie și probat (la dosar nu există proba), atât susținerea cât și reținerea, sunt false.

Reținerea instanței de recurs nu face referire la un act normativ care să reglementeze blocarea atributelor dreptului de proprietate printr-un astfel de proiect național, nedeclarat cauză de utilitate publică și care a fost preluat abuziv în PUG prin adoptarea HCL 136/2013.

În sprijinul susținerilor formulate, contestatorii invocă prevederile O.U.G. nr. 49/2017.

Susținerea pârâtelor intime și reținerea instanței de recurs referitoare la blocarea proprietăților nu este recunoscută conform adevărului probat. Blocarea este reală, pe o perioadă nedeterminată și pentru un proiect abandonat.

Soluțiile din dosarul nr. 8117/112/2010, vin să susțină că vătămarea proprietarilor este continuă, împotriva celor susținute și reținute.

Prevederea din certificatul de urbanism 1714/2013, precum că terenul reclamantului Crăciun Silvan este afectat de traseul variantei ocolitoare Bistrița 2 Sud, adică lui i s-a produs o vătămare efectivă, fapt ce reiese și din anexele: Anexa nr. 1 pag. 1 din CU nr. 1380/2013 beneficiar Pop Stelian Remus din suprafața de 1000 mp teren afectat prin restricție de construire aprox. 300 mp.; Anexa nr. 2 pag. 1 din CU nr. 1078/2013 beneficiar Cical-Rus Cristian Bogdan.

Din aceste înscrisuri, probe indubitabile, se observă că și alți proprietari au restricție de construire pentru terenuri parte ale PUZ-ului Unirea adoptat prin HCL 78/2013 și preluat în PUG prin HCL nr. 136/2013, formulare ce dovedește blocarea proprietăților situate pe acest traseu.

Toți proprietarii cu proprietățile blocate de pe traseul susținut, plătesc anual impozit pentru întreaga proprietate, instanța de recurs neavând nici o reținere la acest aspect.

Din toate aceste aspecte rezultă că și instanța de recurs încalcă principiul imparțialității, principiu susținut ca motiv de casarea hotărârii instanței de fond și admiterea recursului.

La pct. C din contestație, se arată că, referitor la reținerea de la pag. nr. 9 a deciziei nr. 3402/2017 în ceea ce privește avizul Ocolului Silvic și faptul că nu este motiv de legalitate, susținerea contestatorilor, privitoare la neinformarea membrilor Consiliului Local privitoare la amenajamentul silvic, aceștia au arătat în dosar că, au susținut prevederile din amenajamentul silvic,

lucrare aprobată după emiterea acelui aviz de către Ocolul Silvic, cu valabilitate începând cu ianuarie 2014, și că reținerile nu sunt conforme cu adevărul ce reiese din înscrisurile și probele administrate.

Instanța de recurs nu s-a aplecat asupra punctului D din cererea de recurs, unde au arătat că plângerea prealabilă depusă de către contestatorii urmare a adoptării HCL 136/2013, a fost supusă de două ori votului Consiliului Local, ceea ce înseamnă o încălcare a legislației în domeniu.

Pârâții MUNICIPIUL BISTRIȚA, PRIMĂRIA MUNICIPIULUI BISTRIȚA, prin PRIMAR și CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI BISTRIȚA prin PRIMAR au depus întâmpinare prin care au solicitat respingerea contestației în anulare ca neîntemeiată (f.20).

În susținerea poziției procesuale au arătat că motivele susținute de către contestatori nu se încadrează în noțiunea de eroare materială, iar aprecierea probele de către instanța de recurs nu constituie temeieri permise de lege pentru a repune în discuție existența unor drepturi cu privire la care instanța s-a pronunțat cu autoritate de lucru judecat.

Analizând contestația în anulare formulată de către contestatorii NACU MARIANA, CRĂCIUN SILIVAN și GAGEA MAXIM, Curtea reține următoarele:

Susțin contestatorii că în decizia civilă nr. 3.042/21.09.2017 a Curții de Apel Cluj, a cărei anulare se solicită, instanța investită cu soluționarea recursului a săvârșit o greșeală materială cu prilejul dezlegării pricinii, săvârșită prin confundarea elementelor și datelor materiale importante ale cauzei, rezultând cu evidență, în raport cu datele existente la dosarul cauzei, la data pronunțării deciziei.

Curtea observă că, în realitate, contestatorii se referă la motivarea sentinței pronunțate de către prima instanță, respectiv sentința civilă nr. 87/03.02.2017 a Tribunalului Bistrița-Năsăud ale cărei considerente au fost reluate în partea introductivă a deciziei civile nr. 3.042/21.09.2017.

Astfel, nu se poate reține că eventuala greșeală materială săvârșită de către prima instanță ar fi fost reținută din nou, cu același caracter și de către instanța de recurs, deoarece, în realitate, în partea din motivarea deciziei nr. 3.042/21.09.2017 indicată de către contestatori, instanța de recurs reia considerentele sentinței nr. 87/2017 pronunțată de către Tribunalului Bistrița-Năsăud în primă instanță.

În ceea ce privește eroarea materială cuprinsă în încheierea ședinței publice din 14.09.2017, Curtea observă că aspectul la care se referă contestatorii nu are legătură directă cu soluționarea cauzei, ci cu modul de administrare a dosarului pe parcursul soluționării recursului, situație în care, aspectul invocat de către contestatori nu poate fi reținut ca fiind o eroare materială.

În ceea ce privește contestația în anulare întemeiată de către contestatori pe dispozițiile art. 503 alin. 2 pct. 3 C.pr.civ., respectiv analiza doar a unei părți din motivele de casare invocate în cererea de recurs, Curtea observă că, în realitate, contestatorii se referă la aspecte de probațiune în dosar, ce nu se circumscriu dispozițiilor legale menționate anterior.

Mai mult, așa cum prevede art. 488 alin. 1 C.pr.civ., recursul în materia contenciosului administrativ fiind singura cale de atac, se reduce doar la posibilitatea analizării aspectelor de nelegalitate a hotărârii atacate și nu și la cele de temeinicie, ce se referă la probațiunea administrată în fața primei instanțe.

La lit. B din contestația în anulare formulată de către contestatorii, aceștia se referă exclusiv la elemente de probațiune, făcând referire directă la studiul de fezabilitate.

Același aspect este reținut de către Curte și în privința celor arătate de contestatorii la lit. C din contestația în anulare unde aceștia, din nou, evidențiază aspecte de probațiune în dosare, fără a argumenta întemeiat admisibilitatea contestației în anulare în condițiile art. 503 alin. 2 pct. 3 C.pr.civ.

Pentru aceste motive, în temeiul art. 503, art. 504 și art. 508 C.pr.civ., instanța va respinge contestația în anulare formulată și se va păstra în întregime hotărârea contestată.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
D E C I D E:

Respinge contestația în anulare declarată de contestatorii NACU MARIANA, domiciliată în Bistrița, str. Valea Ghinzii, nr.17, jud. Bistrița-Năsăud, CRĂCIUN SILIVAN, domiciliat în Bistrița, str. Alea Sălciilor, bl.2, sc.A, ap.5, jud. Bistrița-Năsăud și GAGEA MAXIM, domiciliat în Bistrița, str. Tudor Vladimirescu, nr.42, jud. Bistrița-Năsăud, împotriva deciziei civile nr. 3.042 din 21.09.2017 pronunțată în dosarul nr. 1369/112/2014 al Curții de Apel Cluj, pe care o menține în întregime.

Decizia este definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 06 decembrie 2017.

PREȘEDINTE,
DELIA MARUSCIAC

JUDECĂTOR,
FLOAREA TĂMAȘ

JUDECĂTOR,
ALEXANDRINA AMALIA
MARIN

GREFIER,
DANIELA CHIRILĂ

Red.M.D./ 19.12.2017.
Dact.H.C./4 ex.
Jud.fond: Adrian Popescu